

Marți, 9 iunie 2015

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2015)0218

Strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați post-2015**Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2015 referitoare la strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați post-2015 (2014/2152(INI))**

(2016/C 407/01)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
- având în vedere Convenția ONU din 1949 Convenția pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatării prostituției semenilor,
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptate în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, documentele rezultate în urma acesteia, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale Organizației Națiunilor Unite Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005) și Beijing+15 (2010) și documentul final al conferinței de revizuire Beijing + 20,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1567/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2003 privind ajutorul pentru politicile și acțiunile privind sănătatea reproductivă și sexuală și drepturile aferente în țările în curs de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 181, 29.6.2013, p. 4.⁽²⁾ JO L 224, 6.9.2003, p. 1.⁽³⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

Marți, 9 iunie 2015

- având în vedere Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii ⁽⁷⁾ și hotărârea conexă din 1 martie 2011 a Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Test-Achats (C-236/09) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de gen (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011 ⁽⁹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 martie 2010 intitulată „Un angajament consolidat în favoarea egalității dintre femei și bărbați: O cartă a femeii” (COM(2010)0078),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „EUROPA 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Sprijinirea creșterii și a ocupării forței de muncă – un proiect pentru modernizarea sistemelor de învățământ superior din Europa” (COM(2011)0567),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 16 septembrie 2013 intitulat „Evaluarea intermediară a Strategiei pentru egalitate între femei și bărbați (2010-2015)” (SWD(2013)0339),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 8 martie 2010 referitor la „Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen și emanciparea femeilor în contextul dezvoltării” (2010-2015) (SWD(2010)0265),

⁽¹⁾ JO L 338, 21.12.2011, p. 2.

⁽²⁾ JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

⁽³⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 68, 18.3.2010, p. 13.

⁽⁵⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽⁶⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

⁽⁸⁾ JO C 130, 30.4.2011, p. 4.

⁽⁹⁾ Anexa la concluziile Consiliului din 7 martie 2011.

Marți, 9 iunie 2015

- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, din 19-20 iunie 2014,
- având în vedere studiul elaborat de Parlamentul European, Departamentul tematic C, intitulat „Studiu privind evaluarea Strategiei pentru egalitatea de gen 2010-2015 din perspectiva realizării obiectivelor Platformei de acțiune de la Beijing”, publicat în 2014,
- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) intitulat „Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE. Principalele rezultate”, publicat în martie 2014,
- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) intitulat „Discriminarea femeilor rome și condițiile de viață ale acestora în 11 state membre”, publicat în octombrie 2014,
- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) intitulat „Viața persoanelor transgen în UE – analiză comparativă a datelor provenite din sondajele privind LGBT în UE”, publicat în decembrie 2014,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995, referitoare la cea de-a 4-a Conferință mondială privind femeile de la Beijing: „Egalitate, dezvoltare și pace” ⁽¹⁾, cea din 10 martie 2005 referitoare la acțiunile rezultate în urma Platformei de acțiune din cadrul celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile – Platformă de acțiune, Beijing + 10 ⁽²⁾, precum și cea din 25 februarie 2010 privind Platforma de acțiune a Organizației Națiunilor Unite privind egalitatea de gen Beijing + 15 ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009 ⁽⁴⁾, cea din 8 martie 2011 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2010 ⁽⁵⁾, cea din 13 martie 2012 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2011 ⁽⁶⁾, precum și cea din 10 martie 2015 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – în 2013 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, pentru muncă egală sau pentru o muncă de valoare egală ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2013 referitoare la eliminarea stereotipurilor de gen în UE ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare ⁽¹⁰⁾ și cea din 12 martie 2013 referitoare la impactul crizei economice asupra egalității de gen și a drepturilor femeilor ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de-a 57-a sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerării egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

⁽²⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽³⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 11.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 35.

⁽⁵⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 65.

⁽⁶⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 1.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0050.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0074.

⁽¹⁰⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 79.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0073.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 75.

Marți, 9 iunie 2015

- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2013 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind consolidarea echilibrului de gen în rândul administratorilor neexecutivi ai societăților cotate la bursă și măsuri conexe ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței împotriva femeilor ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2014 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii pentru 2014 ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A8-0163/2015),
- A. întrucât dreptul la tratament egal reprezintă un drept fundamental definitoriu, recunoscut în tratatele Uniunii Europene, care stă la baza societății europene și este indispensabil pentru dezvoltarea acesteia, iar acest drept trebuie să se aplice în legislație, în practică, în jurisprudență și în viața reală;
- B. întrucât UE a luat în mod tradițional măsuri importante pentru consolidarea drepturilor femeilor și a egalității de gen, dar în ultimul deceniu s-a înregistrat o încetinire a măsurilor politice și a reformelor vizând egalitatea de gen la nivelul UE; întrucât strategia anterioară a Comisiei a fost prea slabă și nu a avut ca rezultat luarea de măsuri suficiente pentru egalitatea de gen; întrucât o nouă strategie va trebui să ofere un nou impuls și să implice acțiuni concrete pentru consolidarea drepturilor femeii și promovarea egalității de gen;
- C. întrucât prin strategia anterioară a Comisiei s-au realizat o serie de obiective dintre cele stabilite, însă nu s-a ajuns la egalitatea de gen deplină, din strategia respectivă lipsind deseori dovezi ale interacțiunii între diferitele forme de discriminare, ținte precise și măsuri de evaluare eficiente, iar integrarea perspectivei de gen s-a aplicat în continuare doar limitat;
- D. întrucât egalitatea de gen constituie o valoare fundamentală a UE, recunoscută în tratate și în Carta drepturilor fundamentale, iar UE și-a asumat sarcina specifică de a integra egalitatea de gen în toate activitățile sale; întrucât egalitatea de gen ca obiectiv strategic este esențială pentru a realizarea obiectivelor generale ale UE, cum ar fi rata de ocupare a forței de muncă prevăzută în Strategia Europa 2020, dar și un avantaj economic esențial pentru promovarea unei creșteri economice echitabile și incluzive; întrucât reducerea inegalităților ocupaționale reprezintă un obiectiv nu numai din perspectiva egalității de gen, ci și din cea a eficacității și fluidității pieței muncii;
- E. întrucât decalajele dintre populația romă și societatea majoritară în educație, încadrare în muncă, sănătate și discriminare sunt în continuare mari, iar situația femeilor romă din UE este chiar și mai gravă, ca urmare a multiplelor discriminări etnice, dar și sexuale;
- F. întrucât Europa își poate îmbunătăți poziția politică și economică, iar consecințele schimbărilor demografice pot fi evitate doar dacă sunt folosite talentele și potențialul tuturor femeilor și bărbaților;
- G. întrucât nu putem continua să fim ancorați în modele economice redundante, nesustenabile ecologic și bazate pe o diviziune de gen a muncii depășită, care a fost eliminată prin integrarea femeilor pe piața muncii; întrucât este nevoie de un nou model bazat pe cunoaștere și inovare, sustenabil din punct de vedere social, care să înglobeze întreaga gamă de talente a femeilor în aspectele sale productive (inclusiv prin punerea sub semnul întrebării a unor norme și factori din industrie care alocă profesii diferite femeilor și bărbaților), să refacă echilibrul de gen în responsabilitățile din sfera publică și cea privată și să armonizeze viața personală a lucrătorilor și lucrătoarelor cu viața lor profesională;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0488.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0126.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0128.

Marti, 9 iunie 2015

- H. întrucât oferirea unor servicii accesibile și de calitate pentru îngrijirea copiilor și asistența persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente este esențială pentru a asigura participarea egală a femeilor și bărbaților la piața muncii, la educație și la formare;
- I. întrucât anul acesta se împlinesc douăzeci de ani de la lansarea Platformei de acțiune de la Beijing, iar obiectivele sale și implementarea sa integrală sunt mai stringente ca niciodată;
- J. întrucât violența împotriva femeilor, fizică, psihologică sau sexuală, este un obstacol major în calea egalității dintre femei și bărbați și reprezintă cea mai răspândită formă de încălcare a drepturilor fundamentale ale omului, dar, totodată, una dintre infracțiunile cel mai puțin reclamate; întrucât, în pofida măsurilor de combatere, conform sondajului făcut de FRA în martie 2014, 55 % dintre femei au suferit de una sau mai multe forme de hărțuire sexuală pe parcursul vieții, iar 33 % au fost victime ale violențelor fizice sau sexuale începând cu vârsta de 15 ani; întrucât o viață lipsită de violență reprezintă o condiție fundamentală pentru participarea plină în societate și trebuie aplicate măsuri ferme de combatere a violenței față de femei;
- K. întrucât prostituția forțată este o formă de violență care afectează în special persoanele cele mai vulnerabile, are în majoritatea cazurilor legături cu rețele de crimă organizată și de trafic de ființe umane și reprezintă un obstacol în calea egalității dintre femei și bărbați;
- L. întrucât structurile tradiționale și lipsa stimulentei fiscale plasează femeile în poziția de sursă secundară de venituri familiale, ceea ce se reflectă în segregarea verticală dar și orizontală pe piața muncii, într-un parcurs profesional incomplet lacunar și în diferențe salariale de gen; întrucât, în plus, activitățile de îngrijire, de creștere a copiilor, de îngrijire a celor vârstnici și a altor persoane dependente (activități neremunerate) sunt făcute mult mai adesea de către femei, care au astfel, mai puțin timp la dispoziție pentru a presta o activitate remunerată, fapt care conduce la o pensie mult mai mică, tocmai de aceea trebuie susținută în continuare, prin măsuri concrete, compatibilitatea vieții profesionale cu viața de familie, mai ales pentru a realiza obiectivele strategiei European 2020, un proces în care bărbații trebuie să se implice mai mult;
- M. întrucât rata de angajare a femeilor este de 63 % sau de 53,5 % dacă se calculează echivalentul normă întreagă⁽¹⁾; întrucât disparitatea salarială de gen este de 16,4 % și disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile este în medie de 39 %; întrucât participarea femeilor pe piața muncii nu are întotdeauna ca efect o mai mare influență a acestora, pozițiile de putere și decizionale fiind ocupate în cea mai mare parte de bărbați, fapt care face ca femeile să aibă o capacitate limitată de a exercita influență și reprezintă un deficit democratic în procesul decizional, ținând cont că femeile reprezintă jumătate din populație; întrucât promovarea egalității de gen este mult mai amplă decât interzicerea discriminării de gen, iar acțiunile pozitive de sprijinire a femeilor s-au dovedit esențiale pentru integrarea lor deplină pe piața muncii, în procesul decizional din politică, în economie și în societate în general; întrucât excluderea femeilor de la ocuparea unor poziții în structuri de putere și decizionale are un efect nefavorabil asupra abilității acestora de a își exercita influența atât asupra propriei dezvoltări și emancipări, cât și asupra dezvoltării societății;
- N. întrucât cotele de gen și listele alternative un bărbat/o femeie pentru pozițiile de decizie politică s-au dovedit instrumentele cele mai eficiente pentru combaterea discriminării și a dezechilibrelor de putere între bărbați și femei, dar și pentru îmbunătățirea reprezentării democratice în organismele decizionale politice;
- O. întrucât nepromovarea unor politici vizând echilibrul dintre viața profesională și cea personală, promovarea insuficientă a unui program de lucru flexibil, în special pentru bărbați, și rata redusă a utilizării concediului parental și de paternitate constituie obstacole semnificative pentru independența economică a femeilor și pentru repartizarea egală a responsabilităților familiale și domestice;
- P. întrucât chipul sărăciei din Europa este exagerat de feminin și cuprinde mai ales mame singure, femei cu dizabilități, tinere, femei în vârstă, migrante sau femei din minorități, toate fiind afectate de sărăcie și de excluderea socială, o situație care a fost agravată de criza economică și de măsurile specifice de austeritate (care nu ar trebui să scuze o mai mică implicare în favoarea egalității), precum și de nesiguranța locurilor de muncă, angajarea cu fracțiune de normă,

⁽¹⁾ Raportul Comisiei Europene privind progresele înregistrate în domeniul egalității dintre bărbați și femei 2012 (SWD(2013)0171), p. 8.

Marți, 9 iunie 2015

salariile și pensiile mici, accesul dificil la servicii sociale și de sănătate de bază și de desființarea mai ales a locurilor de muncă și a serviciilor din sectorul public de îngrijire, ceea ce face perspectiva egalității de gen și mai relevantă;

- Q. întrucât femeile din zonele rurale se confruntă mai mult decât femeile din mediul urban cu discriminări multiple și stereotipuri de gen, iar rata de ocupare a femeilor din mediul rural este mult mai mică decât cea a femeilor din orașe; întrucât în zonele rurale nu există prea multe oportunități de ocupare a unui loc de muncă de calitate; întrucât, în plus, multe femei nu sunt niciodată active pe piața oficială a muncii și, prin urmare, nu sunt nici înregistrate ca șomere, nici incluse în statisticile privind șomajul, ceea ce conduce la anumite probleme financiare și juridice pentru dreptul la concediu de maternitate și la concediu medical, dobândirea drepturilor de pensie și accesul la securitatea socială, precum și probleme în caz de divorț;
- R. întrucât rolurile tradiționale de gen și stereotipurile au în continuare o mare influență asupra împărțirii sarcinilor între femei și bărbați în gospodărie, educație, carieră profesională, la locul de muncă și în societate în general;
- S. întrucât stereotipurile de gen și structurile de gen tradiționale au un impact negativ asupra sănătății și accesului universal la sănătatea sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, care sunt drepturi fundamentale și care, deci, nu ar trebui restricționate niciodată; întrucât dreptul de a avea control asupra propriului corp și dreptul la autodeterminare reprezintă condiții esențiale pentru egalitatea universală;
- T. întrucât unul din șase cupluri la nivel mondial se confruntă cu probleme de fertilitate; întrucât Comisia ar trebui să prezinte o nouă analiză comparativă a reproducerii asistate medical în UE, deoarece studiul din 2008 (SANCO/2008/C6/051), care arăta atunci inegalități semnificative în accesul la tratamente de fertilitate, nu mai este de actualitate;
- U. întrucât există încă centre de învățământ în care se practică segregarea de gen și deseori materialele didactice conțin stereotipuri care contribuie la perpetuarea atribuirii de roluri separate pentru fete și băieți și le influențează, așadar, negativ alegerile; întrucât aceste modele de roluri sunt întărite și mai mult prin reprezentări și imagini ale femeilor transmise de mass-media, de informațiile disponibile pe internet și de publicitate;
- V. întrucât persoanele transgen și transsexuale se confruntă frecvent cu discriminarea, hărțuirea și violența în întreaga UE din cauza identității de gen sau a expresiei identității de gen;
- W. întrucât UE are o responsabilitate și un rol de exemplu pentru egalitatea de gen și drepturile femeilor, fapt care ar trebui să devină o preocupare de bază în acțiunile sale externe; întrucât egalitatea între femei și bărbați, combaterea violenței de gen și capacitatea femeilor sunt esențiale pentru realizarea obiectivelor internaționale de dezvoltare și pentru succesul politicii externe europene, al politicii de cooperare pentru dezvoltare și al politicilor în domeniul comerțului internațional; întrucât femeile sunt mai vulnerabile la consecințele problemelor legate de energie, mediu sau la schimbările climatice, dar sunt totodată actori eficienți în strategiile de atenuare și de adaptare, precum și o forță motrice pentru un model echitabil și sustenabil de creștere;
- X. întrucât mecanismele instituționale reprezintă o bază necesară pentru realizarea egalității de gen; întrucât egalitatea de gen trebuie abordată și ca un aspect transversal important al tuturor domeniilor de politică din UE și statele sale membre, împreună cu conceptele de integrare a perspectivei de gen, de integrare a dimensiunii de gen în buget și de evaluare a impactului din perspectiva genului;
- Y. întrucât datele defalcate pe gen reprezintă un instrument vital pentru realizarea unui progres real și pentru evaluarea eficienței a rezultatelor;
- Z. întrucât, în ultimii ani, mișcările împotriva egalității de gen au câștigat teren în opinia publică în mai multe state membre, încercând să reconsolideze rolurile de gen tradiționale și să conteste realizările actuale în domeniul egalității de gen;

Marți, 9 iunie 2015

AA. întrucât provocările existente și experiența acumulată demonstrează că absența unor politici coerente în diferite domenii a împiedicat în trecut realizarea egalității dintre femei și bărbați și că este nevoie de o finanțare adecvată, de o mai bună coordonare, difuzare și promovare a drepturilor femeilor, ținând cont de diversitatea situațiilor,

Recomandări generale

1. invită Comisia să redacteze și să adopte o nouă strategie, separată, pentru egalitatea drepturilor femeilor și egalitatea de gen în Europa, care să creeze oportunități egale și care să aibă la bază domeniile prioritare din strategia anterioară, cu obiectivul de a pune capăt tuturor formelor de discriminare cu care se confruntă femeile pe piața muncii, în ceea ce privește salariile, pensiile, procesul decizional, accesul la bunuri și servicii, concilierea vieții private cu cea profesională, precum și tuturor formelor de violență față de femei; subliniază că noua strategie pentru drepturile femeii și egalitatea de gen trebuie aibă în vedere în mod specific formele multiple și intersecționale ale discriminării, după cum prevede articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale, forme care au factori subiacenți comuni, dar care afectează femeile în mod diferit, precum și să prevadă acțiuni specifice pentru consolidarea drepturilor diferitelor grupuri de femei, inclusiv femeile cu dizabilități, migrante sau aparținând minorităților etnice, femeile vârstnice, mamele singure sau cele din comunitatea LGBTI;
2. solicită, de asemenea, Comisiei să elaboreze măsuri vizând eliminarea discriminării tuturor femeilor în toată diversitatea lor, în cadrul unei strategii mai vaste împotriva discriminării și să stabilească o foaie de parcurs separată pentru LGBTI; în acest sens, îndeamnă Consiliul să ajungă cât mai repede la o poziție comună referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă, gen sau orientare sexuală, care a fost blocată după adoptarea sa în Parlament, în aprilie 2009;
3. regretă că Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015 nu tratează în mod specific problema dizabilităților, deși femeile cu dizabilități sunt adesea mai dezavantajate decât bărbații cu dizabilități și sunt mai des expuse riscurilor de sărăcie și excluziune socială; invită în consecință, Comisia să răspundă nevoilor femeilor cu dizabilități, pentru a le asigura o participare mai largă pe piața forței de muncă; în același context, regretă totodată, că nici Strategia europeană pentru persoanele cu handicap 2010-2020 nu include o perspectivă integrată de gen sau un capitol separat dedicat politicilor vizând dizabilitățile, cu accent special pe aspectele de gen;
4. invită Comisia să implice societatea civilă și partenerii sociali, într-un mod structurat, în elaborarea și evaluarea continuă a strategiei;
5. invită statele membre să consolideze și să asigure exercitarea deplină a dreptului de negociere colectivă în sectorul public și în cel privat, ca un instrument indispensabil de reglementare a relațiilor de muncă, ce combate discriminarea salarială și promovează egalitatea;
6. solicită Comisiei să țină seama de cazurile de discriminare atunci când evaluează implementarea Directivei 2004/113/CE care aplică principiul egalității de tratament între femei și bărbați la accesul la bunuri și servicii;
7. invită Comisia să clarifice rolul pe care dorește să îl aibă UE pe scena mondială și în colaborarea cu statele membre, inclusiv cu autoritățile competente, în promovarea egalității de gen în interiorul și în exteriorul frontierelor europene și să urmărească aceste obiective atât prin conceptul integrării perspectivei de gen în toate domeniile, cât și prin măsuri specifice, direcționate și concrete; subliniază necesitatea integrării perspectivei de gen și a combaterii violenței de gen în politica externă a UE, în politica de cooperare pentru dezvoltare și în politica vizând comerțul internațional, precum și necesitatea de a asigura instrumentele financiare și resursele umane necesare;
8. regretă, încă o dată, faptul că Strategia 2020 nu include într-o manieră satisfăcătoare perspectiva de gen, fapt pentru care solicită Comisiei și Consiliului să se asigure că problema egalității de gen este inclusă în toate programele, acțiunile și inițiativele desfășurate în cadrul acestei strategii și să introducă în Strategia Europa 2020 un pilon specific vizând egalitatea între femei și bărbați, să considere obiectivele viitoarei strategii ca elemente componente ale semestrului european și să includă o perspectivă de gen în recomandările adresate fiecărei țări și în analiza anuală a creșterii;

Marți, 9 iunie 2015

9. invită Comisia și statele membre să colecteze, să analizeze și să publice date defalcate pe gen și indicatori ai egalității de gen în toate domeniile de politică și la toate nivelurile de guvernare, folosind datele oferite de Institutul European pentru Egalitatea de Gen și Agenția pentru Drepturi Fundamentale, astfel încât să facă posibilă analiza concepției și aplicării strategiilor vizând egalitatea de gen în UE și în statele membre, actualizarea acestor strategii și evaluarea modului în care a fost aplicată integrarea dimensiunii de gen în toate politicile naționale și la nivelul Uniunii în domeniile respective; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să facă o defalcare mai amănunțită a acestor date și pe criterii de rasă sau origine etnică, religie sau credință și dizabilități, pentru a permite o analiză intersectorială pentru toate domeniile de politică, documentând astfel, discriminările multiple cu care se confruntă anumite grupuri de femei; încurajează Comisia și statele membre să lanseze evaluări de impact din perspectiva genului ale politicilor statelor membre, în special atunci când acestea propun reforme ale politicilor în domeniul muncii și al pensiilor;

10. invită Comisia să redacteze această strategie sub forma unui plan de acțiune concret, care să identifice în mod clar părțile interesate responsabile și să țină seama mai ales de sugestiile specifice prezentate mai jos, în domenii precum violența față de femei, munca și timpul, femeile în structurile de putere și în procesul decizional, resursele financiare, sănătatea, cunoașterea, educația și mass-media, perspectiva globală, precum și mecanismele instituționale și integrarea perspectivei de gen; subliniază nevoia de a introduce, atunci când este cazul și respectând pe deplin competențele UE, inițiative legislative pentru a consolida cadrul juridic al egalității de gen;

Violența împotriva femeilor și violența de gen

11. invită din nou Comisia, la fel ca în Rezoluția sa din 25 februarie 2014 conținând recomandări privind combaterea violenței împotriva femeilor, să prezinte un act legislativ care să prevadă un sistem coerent de colectare a datelor statistice, dar și o abordare consolidată a statelor membre pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a fetelor și a violenței de gen, care să permită un acces mai ușor la justiție;

12. solicită Comisiei ca viitoarea strategie pentru egalitatea dintre femei și bărbați să includă o definiție a violenței de gen în conformitate cu prevederile Directivei 2012/29/UE și să prezinte cât mai rapid o strategie globală împotriva violenței de gen, care să includă un act legislativ cu caracter obligatoriu; invită Consiliul să activeze clauza-pasarelă prin adoptarea unei decizii unanime care să adauge violența de gen la lista de domenii ale criminalității, prevăzută la articolul 83 alineatul (1) din TFUE;

13. invită Comisia să analizeze posibilitatea ca Uniunea Europeană să adere la Convenția de la Istanbul și să lanseze această procedură cât mai rapid, precum și să promoveze ratificarea Convenției de la Istanbul de către statele membre prin intermediul noii strategii și să se implice activ în combaterea violenței față de femei și fete; solicită statelor membre să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul cât mai curând;

14. invită încă o dată Comisia să declare anul 2016 ca An european de combatere a violenței împotriva femeilor și fetelor, urmând ca în acest an să se acorde prioritate promovării unor strategii eficiente de anvergură, pentru a reduce semnificativ violența împotriva femeilor și fetelor;

15. invită UE să sprijine statele membre în organizarea de campanii și în elaborarea de strategii împotriva hărțuirii zilnice a femeilor în spațiul public, precum și în organizarea de schimburi de bune practici între statele membre;

16. consideră că este absolut necesar să se monitorizeze mai riguros, până în 2015 și mai departe, transpunerea și implementarea Directivei de stabilire a unor standarde minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, a Regulamentului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, precum și a Directivei privind ordinul european de protecție;

17. invită Comisia să includă în această strategie campanii de „toleranță zero” și să sprijine statele membre în acțiunile lor de conștientizare a societății în problema violenței față de femei și de promovare a campaniilor anuale de conștientizare a originilor violenței și abuzurilor, precum și în ceea ce privește prevenirea, accesul la justiție și ajutorul acordat victimelor; subliniază importanța implicării întregii societăți, mai ales a bărbaților și a băieților în combaterea violenței față de femei; invită totodată, Comisia să urmărească rezultatele inițiativelor sale vizând combaterea mutilării genitale a femeilor;

Marti, 9 iunie 2015

18. subliniază că, pentru a combate eficient violența împotriva femeilor și impunitatea, este necesară o schimbare de atitudine la nivelul societății față de femei și fete, femeile fiind prea des reprezentate în roluri subordonate, iar violența față de acestea este prea des tolerată sau nu i se acordă importanță; îndeamnă Comisia să sprijine statele membre în prevenirea și combaterea violenței, sub multiplele sale forme, și a cauzelor sale fundamentale, în protejarea femeilor abuzate, precum și să adopte măsuri specifice pentru diferitele aspecte, inclusiv un sprijin mai mare pentru adăposturile pentru femei și organizațiile care activează în sprijinirea femeilor care sunt victime ale violenței de gen, dar și măsuri de prevenire, cum ar fi combaterea stereotipurilor de gen și a atitudinilor socioculturale discriminatorii de la o vârstă fragedă pentru femei, precum și pedepsirea agresorilor;

19. observă că feminizarea sărăciei poate duce la o creștere a traficului de femei, a exploatării sexuale și a prostituției forțate, impunând femeilor o dependență financiară și mai mare; invită Comisia și statele membre să analizeze motivele pentru care femeile ajung să practice prostituția și modalități de descurajare a cererii; subliniază importanța programelor de sprijinire a femeilor care doresc să renunțe la prostituție;

20. subliniază importanța formării sistematice a unui personal calificat care să se ocupe de femeile victime ale violenței fizice, sexuale sau psihologice; consideră că o astfel de formare este esențială pentru cei care intervin în prima sau a doua linie, inclusiv pentru serviciile sociale de urgență și serviciile medicale, de protecție civilă și de poliție;

21. invită statele membre să implementeze integral Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și invită Comisia să evalueze și să monitorizeze aplicarea, precum și să identifice cele mai bune practici pentru ca statele membre să le facă publice, pentru a adopta o nouă strategie de combatere a traficului de ființe umane după expirarea strategiei actuale în 2016; noua strategie ar trebui să integreze o perspectivă de gen și să acorde prioritate drepturilor victimelor traficului, să conțină un pilon specific vizând traficul în scopul exploatării sexuale, punând un accent special pe noile metode de trafic care apar în prezent, vechile metode mai tradiționale fiind abandonate, precum și să asigure transparența și accesibilitatea tuturor politicilor statelor membre, a bugetelor și a rezultatelor obținute în elaborarea strategiei;

22. invită Comisia să asiste statele membre, asigurându-se că victimele urmăririi obsesive pot beneficia de protecția prevăzută de măsurile existente, precum Ordinul european de protecție, Regulamentul privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă și Directiva UE privind victimele, atunci când se mută dintr-un stat membru al UE în altul, și să aibă în vedere măsuri suplimentare pentru o mai bună protecție a victimelor urmăririi obsesive, cifrele arătând că 18 % dintre femeile din UE s-au confruntat cu urmărirea obsesivă de la vârsta de 15 ani și una din cinci victime ale urmăririi obsesive declară că comportamentul abuziv a continuat timp de doi ani sau mai mult ⁽¹⁾;

23. invită Comisia să sprijine autoritățile competente din statele membre în elaborarea programelor lor de acțiune privind egalitatea de gen, să acorde o atenție deosebită noilor forme de violență față de femei și fete, precum hărțuirea cibernetică ⁽²⁾ și urmărirea obsesivă în mediul online, și să realizeze evaluări periodice; subliniază, în acest context, importanța cooperării strânse cu societatea civilă pentru a identifica zonele problematice mai devreme și pentru a le remedia mai eficient;

24. invită Comisia să se asigure că statele membre UE permit recunoașterea juridică deplină a genului preferat de persoană, inclusiv schimbarea prenumelui, a numărului de securitate socială și a altor indicatori de gen din documentele de identitate;

25. invită din nou Comisia să înființeze cât mai rapid un Observator european al violenței împotriva femeilor, în cadrul Institutului European pentru Egalitatea de Gen, care să fie condus de un coordonator european în domeniul prevenirii violenței împotriva femeilor și fetelor;

⁽¹⁾ Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE.. Principalele rezultate – Raport al FRA, p. 83-84 și 92-93.

⁽²⁾ Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE. Principalele rezultate – Raport al FRA, p. 87.

Marți, 9 iunie 2015

Munca și timpul

26. invită Comisia ca, în cadrul noii strategii, să acorde o atenție deosebită diferitelor modalități de conciliere a vieții de familie cu viața profesională; regretă în acest context, impasul negocierilor pentru adoptarea Directivei privind concediul de maternitate și reafirmă disponibilitatea totală de cooperare a Parlamentului; între timp, invită statele membre să protejeze drepturile legate de maternitate, să adopte măsuri pentru a preveni concedierea pe nedrept a angajatelor în timpul sarcinii și să protejeze de concedieri abuzive femeile și bărbații care au responsabilități de îngrijire;

27. atrage atenția că, în pofida finanțării UE disponibile, unele state membre au operat reduceri bugetare care afectează disponibilitatea, calitatea și costurile serviciilor de îngrijire a copiilor, cu consecințe negative asupra reconcilierii vieții de familie cu viața profesională, ceea ce afectează mai ales femeile; invită Comisia să monitorizeze îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona și să sprijine în continuare statele membre în crearea de structuri de îngrijire a copilului care să fie de înaltă calitate, la prețuri accesibile și cu un program adecvat, precum și să elaboreze succesiv noi ținte pentru aceste structuri; subliniază, în acest context, importanța unei mai mari disponibilități, calități și accesibilități a serviciilor de îngrijire la prețuri accesibile pentru copii, persoanele în vârstă și persoanele care au nevoie de îngrijiri speciale, inclusiv asistența acordată persoanelor dependente, asigurându-se totodată că disponibilitatea acestor servicii este compatibilă cu programul de lucru cu normă întreagă pentru femei, dar și pentru bărbați; constată că o disponibilitate mai bună a grădinițelor și creșelor depinde de politicile publice de creare a infrastructurilor necesare, dar și de stimularea angajatorilor pentru a propune astfel de soluții;

28. subliniază importanța unor forme flexibile de muncă care să permită femeilor și bărbaților să-și concilieze viața profesională cu viața de familie, cu condiția ca lucrătorul să aibă posibilitatea de a alege, și însărcinează Comisia să coordoneze și să promoveze schimbul de cele mai bune practici; evidențiază, în acest context, necesitatea unor campanii de conștientizare vizând repartizarea echitabilă a activităților casnice și de îngrijire, investiții mai multe în infrastructurile de îngrijire, precum și încurajarea participării bărbaților, introducerea unui concediu de paternitate de cel puțin 10 zile și existența unui concediu pentru creșterea copilului, disponibil pentru ambii părinți, dar cu stimulente puternice pentru tați, cum ar fi concediul parental netransferabil; atrage atenția că un concediu parental egal este în avantajul tuturor membrilor familiei și poate stimula reducerea discriminării asociate cu concediul parental;

29. cere adoptarea măsurilor necesare pentru a promova o rată mai mare de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor, cum ar fi programe de îngrijire și de îngrijire a copiilor accesibile, concedii adecvate de maternitate, de paternitate și de creștere a copilului și flexibilitate în programul de lucru și în locurile de muncă; subliniază importanța unor condiții de muncă bune și sigure, care să le permită femeilor și bărbaților să concilieze viața profesională cu viața de familie și invită Comisia să coordoneze și să promoveze consolidarea drepturilor lucrătorilor pentru o egalitate de gen mai mare; atrage atenția că îmbunătățirea echilibrului între viața de familie, cea personală și cea profesională este un element important pentru redresarea economică, demografia sustenabilă și bunăstarea personală și socială și constată că participarea egală a bărbaților și a femeilor pe piața muncii ar putea crește semnificativ potențialul economic al UE, asigurându-i totodată un caracter echitabil și incluziv; reamintește că, potrivit previziunilor OCDE, convergența totală a ratelor de participare ar avea ca rezultat o creștere de 12,4 % a PIB-ului pe cap de locuitor până în 2030; subliniază că, deși munca cu fracțiune de normă este efectuată în majoritate de femei, ea poate facilita concilierea vieții profesionale cu viața de familie, dar implică, totodată, mai puține oportunități în carieră, salarii și pensii mai mici, subutilizarea capitalului uman și, în consecință, un nivel mai redus de creștere economică și prosperitate;

30. subliniază că trebuie cerut IEEG să colecteze date cuprinzătoare, defalcate pe gen privind timpul alocat activităților de îngrijire și celor casnice, precum și activităților din timpul liber, pentru a putea face evaluări periodice;

31. recomandă, în condițiile în care componența și definiția familiilor evoluează în timp, ca legislațiile vizând munca și familia să includă mai multe prevederi privind familiile monoparentale și părinții LGBT;

32. invită Comisia și statele membre să promoveze opiniile femeilor în cadrul dialogului social și reprezentarea acestora în sindicatele din toate sectoarele;

Marti, 9 iunie 2015

33. invită Comisia, în contextul strategiei, să sprijine ratificarea Convenției nr. 189 a Organizației Internaționale a Muncii de către statele membre pentru a consolida drepturile lucrătorilor casnici și îngrijitorilor europeni;

34. invită Comisia să sprijine autoritățile competente ale statelor membre în crearea unor stimulente pentru ca angajatorii să transforme munca informală în muncă formală; pune accentul pe nivelul ridicat al muncii nedeclarate, care se observă în special în sectoarele dominate de femei, cum ar fi munca în gospodărie; invită statele membre să combată munca precară și munca nedeclarată a femeilor, care contribuie la liberalizarea completă a structurilor de remunerare a femeilor, determinând creșterea sărăciei în rândul femeilor, îndeosebi la o vârstă mai înaintată, și afectează negativ atât securitatea socială a femeilor, cât și nivelurile PIB-ului în UE, precum și să garanteze o protecție socială adecvată pentru lucrători; solicită instituirea rapidă a platformei europene pentru o mai bună prevenire și descurajare a muncii nedeclarate;

35. subliniază că feminizarea sărăciei este rezultatul mai multor factori, printre care se numără întreruperea carierei în cazul femeilor, diferențele de gen în salarizare (16,4 %) și pensii (39 %), inegalitățile de gen în avansarea în carieră, faptul că femeile sunt adesea angajate cu contracte atipice (contracte de muncă cu fracțiune de normă involuntară, contracte provizorii sau cu „zero ore”), absența unui statut de securitate socială pentru partenerii care ajută lucrătorii independenți, precum și sărăcia în gospodăriile cu mame singure; subliniază că reducerea nivelului de sărăcie cu 20 de milioane de oameni până în 2020 poate fi realizată prin politici și programe de acțiune de combatere a sărăciei și discriminării, care au la bază integrarea dimensiunii de gen, prin programe de acțiune care acordă o atenție deosebită femeilor defavorizate și care sunt sprijinite de acțiuni ce vizează sărăcia în rândul femeilor, precum și prin îmbunătățirea condițiilor de muncă în sectoarele cu venituri mici, unde femeile sunt suprareprezentate; subliniază că discriminarea multiplă cu care se confruntă femeile, pe criterii legate de dezabilități, origine rasială sau etnică, statut socioeconomic, identitate de gen și alți factori, contribuie la feminizarea sărăciei; subliniază că trebuie monitorizate efectele de gen ale sistemelor fiscale și ale modelelor de program de lucru asupra femeilor și a familiilor;

36. așteaptă din partea Comisiei să ia toate măsurile aflate la dispoziția sa pentru a asigura respectarea tuturor aspectelor legate de directivele UE privind egalitatea de tratament între bărbați și femei, inclusiv de către partenerii sociali care negociază acorduri colective, și să încurajeze dialogul cu partenerii sociali, pentru a examina probleme precum transparența plăților și condițiile contractelor cu normă parțială sau pe durată determinată pentru femei, încurajând totodată participarea femeilor în sectoarele ecologice și inovatoare; subliniază că pensiile sunt un factor determinant pentru independența economică a beneficiarilor și că diferențele dintre pensii reflectă dezavantajele acumulate într-o carieră petrecută într-o piață a muncii care discriminează femeile și bărbații; invită Comisia și statele membre să ia măsurile adecvate pentru reducerea diferențelor de pensii între femei și bărbați, care reprezintă o consecință directă a diferenței de remunerare între femei și bărbați, și să evalueze impactul sistemelor de pensii asupra femeilor, acordând o atenție deosebită contractelor de muncă cu fracțiune de normă și contractelor atipice;

37. subliniază importanța popularizării conceptului de proprietate partajată la nivelul UE în vederea asigurării recunoașterii depline a drepturilor femeilor în sectorul agricol; îndeamnă Comisia și statele membre să contribuie la promovarea unei strategii care să conducă la crearea de locuri de muncă pentru femeile din zonele rurale și, implicit, la asigurarea unor pensii decente pentru femeile pensionare din UE care trăiesc în condiții precare și solicită sprijinirea eforturilor politice de susținere a rolului femeilor în agricultură, precum și reprezentarea lor în mod corespunzător în toate forurile politice, economice și sociale ale sectorului agricol;

38. invită Comisia și statele membre să țină seama de obstacolele socio-economice cu care se confruntă femeile în circumstanțe particulare, cum ar fi în zonele rurale, în sectoarele dominate de bărbați, femeile vârstnice și femeile cu dizabilități; evidențiază faptul că femeile continuă să se confrunte cu o nesiguranță a locului de muncă mai mare decât bărbații și că nesiguranța locului de muncă a crescut ca urmare a crizei și își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul și proporția femeilor care suferă de sărăcia persoanelor încadrate în muncă; consideră că, pentru a sprijini reintegrarea femeilor pe piața muncii, sunt necesare soluții politice multidimensionale care să cuprindă învățarea pe tot parcursul vieții și măsuri de combatere a muncii precare și de promovare a drepturilor în materie de muncă, precum și a unor practici diferite de organizare a muncii; invită Comisia și statele membre să consolideze perspectiva de gen în toate programele de creare de locuri de muncă, prin crearea de locuri de muncă de calitate, în conformitate cu Agenda privind munca decentă a OIM;

Marți, 9 iunie 2015

39. subliniază că creșterea economică și competitivitatea în UE depind de reducerea decalajului dintre nivelul de studii al femeilor (60 % din absolvenții de universitate din Europa sunt femei) și participarea și poziția lor pe piața forței de muncă; subliniază necesitatea de a combate toate aspectele segregării orizontale și verticale, deoarece segregarea limitează accesul femeilor la anumite sectoare și le exclude de la nivelurile superioare ale ierarhiei întreprinderilor; subliniază că legislația existentă care prevede acțiuni pozitive, mai ales în sectorul public dintr-o serie de state membre, a îmbunătățit egalitatea de gen pentru femeile aflate la începutul carierei, însă acest lucru trebuie extins la întreg parcursul profesional;

Participarea în procesul decizional și antreprenoriatul feminin

40. subliniază că, până în prezent, cea mai mare creștere a proporției de femei în consiliile de conducere se înregistrează în țări care au adoptat deja legislația ce impune cotele obligatorii și că în statele membre care nu au luat măsuri obligatorii, societățile se află departe de a atinge un echilibru de gen acceptabil; subliniază că este necesar să fie promovate proceduri transparente pentru numirea femeilor ca membri neexecutivi în consiliile de conducere ale societăților cotate la bursă; încurajează sectorul public și cel privat să prevadă scheme voluntare de promovare a femeilor în funcții de conducere; invită Comisia să includă în cadrul strategiei acțiuni concrete legate de reprezentarea egală a femeilor și bărbaților în posturi de conducere și să sprijine Consiliul în timpul negocierilor pentru adoptarea Directivei privind echilibrul de gen în consiliile neexecutive; invită Consiliul să ajungă cât mai rapid la o poziție comună cu privire acest proiect de directivă;

41. solicită Comisiei să creeze stimulente pentru statele membre care să conducă la o reprezentare mai echilibrată a femeilor și bărbaților în consiliile locale și parlamentele regionale și naționale, precum și în Parlamentul European, și subliniază în acest sens importanța listelor electorale paritare care alternează bărbați și femei în pozițiile inițiale; subliniază importanța cotelor pentru creșterea prezenței feminine în luarea de decizii politice; invită toate instituțiile UE să ia măsuri interne pentru a crește egalitatea între femei și bărbați în cadrul propriilor structuri decizionale, propunând atât o femeie, cât și un bărbat în pozițiile la nivel înalt din UE; consideră că egalitatea de gen ar trebui să fie o cerință pentru Comisie și că numirea unei Comisii pe baze de egalitate ar reprezenta un element important pentru viitoarele acțiuni în materie de egalitate;

42. atrage atenția asupra dezechilibrului care există în participarea bărbaților și femeilor în luarea de decizii în domeniile politice, publice și economice și asupra faptului că obstacolele în calea reprezentării femeilor pot fi atribuite unei combinații de discriminare de gen și de comportamente stereotipe care încă au tendința să persiste în întreprinderi, politică și societate; subliniază că femeile reprezintă 60 % din noii absolvenți, însă sunt subreprezentate, de exemplu, în sectorul științific și cel al cercetării; invită Comisia și statele membre să sensibilizeze femeile cu privire la oportunitățile de formare în domeniu și să le asigure șanse egale cu cele ale bărbaților de a avea acces la profesiile respective și de a face o carieră; constată că, în general, carierele femeilor nu cunosc evoluții semnificative; invită statele membre să încurajeze și să sprijine femeile pentru a putea avea cariere de succes, inclusiv prin acțiuni pozitive, cum ar fi crearea de rețele și programe de mentorat, precum și prin crearea unor condiții adecvate și asigurarea unor șanse egale cu cele ale bărbaților, la toate vârstele, în formare, promovare, recalificare și reconversie profesională; subliniază că este important ca politicile care au ca obiectiv egalitatea între femei și bărbați în ocuparea forței de muncă să recunoască vulnerabilitățile potențiale ale femeilor în profesiile de vârf; subliniază că în special Comisia ar trebui să promoveze politici de combatere a hărțuirii la locul de muncă ⁽¹⁾;

43. subliniază faptul că femeile constituie 52 % din populația europeană totală, dar doar o treime din persoanele care desfășoară activități independente sau au inițiat afaceri în UE; subliniază importanța programelor de sprijin pentru antreprenoare și pentru femeile din domeniul științific și academic și invită UE să sprijine mai concret astfel de programe; invită Comisia să analizeze și să elaboreze propuneri cu privire la modalități de interesare a femeilor în înființarea de întreprinderi; subliniază că femeile cu potențialul de a deveni antreprenoare sau de a avea o carieră în cercetare și mediul universitar ar trebui să aibă cunoștință de programele de sprijin și posibilitățile de finanțare; încurajează statele membre să promoveze măsuri și acțiuni pentru acordarea de asistență și consiliere femeilor care decid să devină antreprenoare și să încurajeze antreprenoriatul feminin, să faciliteze și să simplifice accesul la finanțare și la alte tipuri de sprijin, precum și să

⁽¹⁾ Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE. Principalele rezultate – Raport al FRA, p. 96.

Marți, 9 iunie 2015

reducă birocrația și alte obstacole în calea societăților recent înființate de către femei;

Resursele financiare

44. atrage atenția încă o dată asupra faptului că există în continuare o diferență de remunerare între femei și bărbați care s-a redus foarte puțin în ultimii ani; subliniază că disparitatea salarială de gen este rezultatul participării insuficiente a femeilor pe piața forței de muncă, al segregării verticale și orizontale și al faptului că sectoarele în care femeile sunt suprareprezentate oferă, în multe cazuri, salarii mai mici; invită Comisia să monitorizeze punerea în aplicare a Directivei 2006/54/UE și să prezinte măsuri specifice care să țină seama de diferențele structurale de salarizare, atât legislative, cât și nelegislative, pentru a asigura transparența salariilor și să aplice sancțiuni, reducând astfel disparitatea salarială de gen, și să prezinte rapoarte anuale privind progresele realizate; încurajează statele membre să recunoască potențialul celei mai recente directive privind achizițiile publice, ca instrument de promovare și consolidare a măsurilor de integrare a dimensiunii de gen, analizând posibilitatea de a stabili cerințe bazate pe legislațiile naționale în vigoare cu privire la egalitatea de tratament și egalitatea de gen, ca premise pentru contractele de achiziții publice, unde este cazul; invită Comisia și statele membre să examineze posibilitatea de a utiliza clauzele sociale din achizițiile publice ca un eventual instrument de consolidare a politicilor de incluziune socială; recunoaște că această idee nu poate fi dezvoltată decât în cadrul respectării legislației UE în domeniul concurenței;

45. invită Comisia și statele membre să ia în considerare progresele demografice și modificarea dimensiunii și a componenței gospodăriilor atunci când își elaborează politicile fiscale, mecanismele de securitate socială și serviciile publice;

46. invită Comisia să sprijine statele membre în lupta împotriva sărăciei, care afectează mai ales mamele singure și care s-a intensificat din cauza crizei, generând din ce în ce mai multă excluziune socială;

47. invită Comisia să sprijine statele membre în utilizarea în mai mare măsură a fondurilor structurale pentru investiții în serviciile publice de îngrijiri pentru copii și persoane vârstnice, ca o strategie centrală pentru creșterea participării femeilor pe piața muncii;

48. reafirmă că Directiva 2006/54/CE, în forma sa actuală, nu este suficient de eficace pentru a soluționa diferențele de remunerare între femei bărbați și pentru a realiza obiectivul egalității de gen la angajare și la locul de muncă; îndeamnă Comisia să revizuiască fără întârziere directiva respectivă;

49. consideră că politicile și instrumentele pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor, cum ar fi Garanția pentru tineret și Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, trebuie să răspundă nevoilor specifice ale tinerilor bărbați și femei, pentru a le permite accesul pe piața forței de muncă; constată că proporția femeilor tinere care nu sunt încadrate profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET) este mai ridicată decât cea a bărbaților tineri; solicită, de asemenea, colectarea de date defalcate pe gen în domeniul șomajului în rândul tinerilor, pentru a putea fi elaborate politici adaptate, bazate pe date concrete;

50. invită Comisia să adapteze într-o măsură mai mare atât pachetul de investiții decis în 2014, cât și Garanția pentru tineret, la situația specifică și la nevoile specifice ale fetelor și femeilor;

51. subliniază importanța schimbului de bune practici și inițiative pentru a combate tendința pierderii de calificări de către femei, a le dezvolta competențele sau a le oferi o formare care să le permită să revină pe piața muncii după perioadele în care s-au dedicat în exclusivitate îngrijirii copiilor sau a altor persoane dependente; subliniază, de asemenea, importanța de a îmbunătăți și facilita recunoașterea diplomelor și calificărilor pentru a preveni utilizarea insuficientă a capacităților femeilor bine calificate, un caz frecvent în rândul femeilor migrante;

Sănătatea

52. invită Comisia să sprijine statele membre să asigure servicii de calitate, adaptate geografic și accesibile în domeniul sănătății și drepturilor sexuale și reproductive, întreruperi de sarcină și mijloace de contracepție sigure și legale, precum și un sistem universal de îngrijire medicală;

Marți, 9 iunie 2015

53. îndeamnă Comisia să includă sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR) în următoarea strategie pentru sănătatea UE pentru a asigura egalitatea între femei și bărbați și pentru a completa politicile naționale în materie de SRHR;
54. invită statele membre să se concentreze asupra prevenirii bolilor transmisibile sexual și a metodelor preventive, precum și asupra profilaxiei și cercetării, pentru a îmbunătăți depistarea timpurie a maladiilor precum cancerul „feminin” (mamar, cervical și ovarian) prin controale și examene ginecologice regulate;
55. își reiterează apelul către Comisia și Organizația Mondială a Sănătății să retragă tulburările de identitate de gen de pe lista tulburărilor mentale și de comportament, să asigure o reclasificare în termeni nepatologici în negocierile pentru cea de a 11-a versiune a Clasificării internaționale a bolilor (ICD-11) și să se asigure că diversitatea de gen în copilărie nu este patologizată;
56. recunoscând importanța drepturilor sexuale și reproductive, invită Comisia să creeze modele de cele mai bune practici de educație sexuală și relațională pentru tinerii din Europa;
57. subliniază că Comisia trebuie să realizeze un audit în materie de gen pentru a se asigura că politicile de sănătate ale UE și cercetarea finanțată de UE abordează tot mai mult situația sănătății și diagnosticarea femeilor;
58. subliniază importanța unor campanii de conștientizare cu privire la simptomele de boală specifice fiecărui sex, precum și la rolurile și stereotipurile de gen care au un impact asupra sănătății, și invită Comisia să sprijine financiar programele de cercetare care iau în considerare dimensiunea de gen;
59. invită Comisia să încurajeze statele membre să promoveze sprijinirea (medicală) a fertilității și să pună capăt discriminării privind accesul la tratamentul de fertilitate și la reproducerea asistată; remarcă, în acest context, și importanța sprijinirii adopțiilor;
60. invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a implementa programe de educație sexuală în școli și a asigura consiliere și accesul la mijloace de contracepție pentru tineri;

Cunoașterea, educația și mass-media

61. invită Comisia să creeze stimulente pentru o formare competentă în utilizarea critică a mijloacelor de comunicare în statele membre, care să vizeze punerea sub semnul întrebării a stereotipurilor și structurilor, precum și să ofere exemple de bune practici privind verificarea existenței unor reprezentări stereotipe a rolurilor de gen în materialele didactice utilizate până în prezent; invită Comisia, în acest context, să sprijine programe de conștientizare cu privire la stereotipuri, sexism și rolurile tradiționale de gen în educație și în mass-media și să realizeze campanii în favoarea unor roluri feminine și masculine pozitive; subliniază, în acest sens, că combaterea hărțuirii și prejudecăților față de persoanele LGBTI în școli, indiferent dacă sunt elevi, părinți sau profesori, ar trebui să facă parte din eforturile UE de combatere a stereotipurilor legate de gen; subliniază, în acest sens, importanța unor metode pedagogice pentru personalul didactic care să fie mai echitabile din perspectiva genului, astfel încât personalul din învățământ să poată evidenția avantajele oferite de egalitatea de gen și de o societate diversă;
62. invită statele membre, și în special autoritățile de reglementare în domeniul mass-media, să ia în considerare locul acordat femeilor – atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ – și să promoveze o imagine a femeilor echilibrată, nemarcată de stereotipuri, într-un mod care să respecte demnitatea femeilor, rolurile lor diverse și identitatea acestora, și să se asigure că mass-media audiovizuală comercială nu conține discriminări sexuale sau descrieri umilitoare ale femeilor, atrăgând atenția în special asupra formelor de media pe internet care vizează adesea femeile și fetele; subliniază că statele membre ar trebui, de asemenea, să îmbunătățească accesul femeilor la oportunitățile de angajare în mass-media și, în special, la pozițiile decizionale; invită Comisia să sensibilizeze statele membre cu privire la necesitatea ca mass-media publică să acționeze ca un model în prezentarea diversității; invită Comisia și statele membre să se angajeze mai ferm pentru a pune capăt stereotipurilor sexiste vehiculate de mass-media și atrage atenția asupra unor măsuri importante incluse în raportul Parlamentului European privind eliminarea stereotipurilor de gen, care a fost adoptat în 2013;

Marti, 9 iunie 2015

63. subliniază rolul decisiv pe care îl joacă educația și capacitarea în combaterea stereotipurilor de gen și în eliminarea discriminării de gen, precum și impactul pozitiv asupra acestora și asupra societății și economiei în general; subliniază faptul că este extrem de important să se inculce aceste valori de la o vârstă fragedă și să se desfășoare campanii de conștientizare la locul de muncă și în media, subliniind rolul bărbaților în promovarea egalității, distribuirii egale a responsabilităților familiale și atingerii unui echilibru între viața profesională și viața privată;

64. subliniază că respectarea egalității de gen ar trebui să reprezinte un criteriu pentru toate programele în domeniul culturii, educației și cercetării finanțate de UE și solicită Comisiei să includă un domeniu specific de cercetare de gen în cadrul programului Orizont 2020;

65. solicită Comisiei să realizeze un studiu privind impactul cotidian al reprezentării genurilor în sfera publică, mass-media și instituțiile de învățământ, axându-se în special pe hărțuirea în școli, discursul de incitare la ură și violența pe bază pe gen;

66. invită Comisia să sprijine campaniile și inițiativele de promovare a participării active a cetățenilor în cadrul societății în special pe femei și femeile migrante;

Perspectiva globală

67. solicită Comisiei să garanteze că cooperarea pentru dezvoltare europeană adoptă o abordare bazată pe drepturile omului, subliniind în special egalitatea de gen, formarea femeilor, combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și eradicarea muncii copiilor; evidențiază că accesul universal la sănătate, în special cea sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, este un drept fundamental al omului și subliniază dreptul la accesul voluntar la servicii de planificare familială, inclusiv îngrijiri legale și sigure în cazul întreruperii de sarcină, la informare și educație pentru a reduce mortalitatea maternă și infantilă și a pune capăt tuturor formelor de violență de gen, inclusiv mutilării genitale a femeilor, căsătoriilor precoce și impuse, genicidului, sterilizării forțate și violului conjugal;

68. subliniază necesitatea absolută de a integra perspectiva de gen în toate elementele programării privind securitatea alimentară, dat fiind faptul că femeile sunt responsabile de 80 % din agricultura din Africa;

69. invită Comisia să pledeze în cadrul politicii de extindere și vecinătate, precum și în domeniul cooperării pentru dezvoltare, al relațiilor comerciale și al relațiilor diplomatice pentru introducerea unui standard care să definească drepturile femeilor ca drept al omului și care să impună respectarea acestui drept, fiind considerat un element al dialogurilor structurale în toate parteneriatele și negocierile bilaterale ale UE; subliniază importanța cooperării participative cu toate părțile interesate, în special cu organizațiile pentru drepturile femeilor, organizațiile societății civile și asociațiile guvernamentale locale și regionale în cadrul cooperării pentru dezvoltare; îndeamnă Comisia să recunoască faptul că a situa fetele în prim-planul dezvoltării globale oferă un cadru care garantează că drepturile omului în ceea ce privește fetele sunt respectate, promovate și realizate și solicită includerea „Declarației fetelor” și obiectivele acestora în centrul strategiei post-2015 pentru egalitatea între femei și bărbați; subliniază că este important să se organizeze campanii de informare și conștientizare în comunități în care se petrec încălcări ale drepturilor omului pe criterii de gen;

70. invită Comisia să sprijine adoptarea de către statele membre a unui plan de acțiune pe baza Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU referitoare la femei, pace și securitate; reamintește comunității internaționale garanțiile de care trebuie să beneficieze femeile și fetele, în special protecția împotriva violului, folosit ca armă de război, și a prostituției forțate; condamnă ferm recurgerea în continuare la violența sexuală împotriva femeilor ca armă de război; subliniază că trebuie depuse mult mai multe eforturi pentru a asigura respectarea dreptului internațional, protecția victimelor, precum și accesul la sprijinul medical și psihologic pentru femeile și fetele abuzate în conflicte;

71. îndeamnă ca acordarea ajutorului umanitar al UE și al statelor sale membre să nu facă obiectul unor restricții impuse de alți donatori parteneri în ceea ce privește tratamentul medical necesar, inclusiv accesul la avort în condiții de siguranță pentru femeile și fetele victime ale violurilor în conflictele armate;

Marți, 9 iunie 2015

72. subliniază importanța unei politici privind azilul și migrația care să țină cont de dimensiunea de gen, a recunoașterii amenințării cu mutilarea genitală ca motiv de acordare de azil și a elaborării orientărilor aferente, precum și a coordonării exemplurilor de bune practici; subliniază, în acest sens, necesitatea unui drept de ședere individual, deoarece altfel se produce un dezechilibru de putere, îndeosebi în cazul femeilor migrante supuse violenței domestice; invită Comisia să evalueze și să identifice acțiunile specifice care pot garanta că drepturile femeilor solicitante de azil sunt consolidate și respectate pe deplin în cursul procedurii de azil;

73. invită Comisia să colecteze date defalcate pe gen pentru a realiza o evaluare a impactului asupra femeilor al politicilor în materie de schimbări climatice, mediu și energie;

74. subliniază că, deși există consilieri pentru problematica de gen în misiunile de gestionare a crizelor atât militare, cât și civile la care participă UE, numărul femeilor implicate în operații și misiuni la toate nivelurile decizionale și în negocierile de pace și procesele de reconstrucție trebuie în continuare mărit; insistă că ar trebui adoptată o strategie specifică pentru drepturile fetelor și ale femeilor și egalitatea de gen pentru fiecare misiune; consideră, de asemenea, că trebuie inclus un capitol dedicat egalității de gen în viitorul Plan de acțiune pentru drepturile omului al SEAE; subliniază, în acest context, importanța unei cooperări continue și intensive între Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și SEAE;

Mecanismele instituționale și integrarea perspectivei de gen

75. invită Comisia să sprijine integrarea perspectivei de gen, integrarea dimensiunii de gen în buget și evaluarea impactului din perspectiva genului în toate domeniile și pentru fiecare propunere legislativă, la toate nivelurile de guvernare, pentru a asigura obiective concrete în domeniul egalității de gen; solicită Curții de Conturi să integreze, de asemenea, perspectiva de gen în evaluarea executării bugetului Uniunii; solicită statelor membre ca, în mod similar, să introducă dimensiunea de gen în bugetele lor în vederea analizării programelor și politicilor guvernelor, impactului lor asupra alocării resurselor și contribuției lor la egalitatea între bărbați și femei;

76. invită Comisia, de asemenea, să promoveze cooperarea dintre statele membre, organizațiile pentru drepturile femeilor și partenerii sociali;

77. subliniază importanța finanțării adecvate a organismelor naționale pentru egalitatea de gen și combaterea discriminării; invită Comisia ca, în procesul de implementare a directivelor privind egalitatea de gen, să monitorizeze atent eficacitatea organismelor și procedurilor naționale de soluționare a plângerilor; invită, în acest context, și Comisia să sprijine punerea în aplicare a Cartei europene pentru egalitatea dintre bărbați și femei la nivel local și continuitatea ONG-urilor, în special a organizațiilor pentru drepturile femeilor și a altor organizații care desfășoară activități legate de egalitatea de gen, prin furnizarea de fonduri adecvate și previzibile; invită Comisia, de asemenea, să continue să sprijine financiar programul Daphne și să nu limiteze vizibilitatea sa, pentru a permite în special organizațiilor locale pentru drepturile femeilor din statele membre să desfășoare în continuare activități de combatere a violenței împotriva femeilor;

78. subliniază importanța parteneriatului dintre Comisie și Parlament și propune, prin urmare, comisarului pentru justiție, consumatori și egalitate de gen să prezinte Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, pe cale orală și în scris, un raport anual privind progresele înregistrate în legătură cu obiectivele stabilite în strategie – atât din perspectiva Comisiei, cât și din perspectiva statelor membre, adoptând în raportare o abordare națională, cu informații specifice privind fiecare stat membru;

79. invită Comisia să colaboreze cu Parlamentul și Consiliul și să solicite organizarea unui summit anual al UE pentru egalitatea de gen și drepturile femeilor, să identifice progreselor făcute și să-și reînnoiască angajamentele;

o

o o

80. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor statelor membre.